

цитѣ силно се въспротивили на Александра относително прѣминуванieto на рѣка Гангъ, като бѣха чули че ширината ѝ бѣше до тридесетъ стадий (часъ и половина), а дълбочината до 125 лакти, а брѣговетѣ отъ вѣтъ че бѣха натрупани съ оружия, коние и слонове. И казваха че цариятъ на Гандаритѣ и на Преситѣ чакаха Македонцитѣ съ осъмдесетъ хиляди конници, двѣстѣ хиляди пѣхота, осъмъ хиляди колесници и шестъ хиляди слонове, които бѣха приготвенни за бой. А тѣзи нѣща не бѣха само хвалби, защото Андрокотъ, който царува по-послѣ бѣше подарилъ на Селевка петстотинъ слонове, и обиколи всичката Индия, като я растрои съ шестотини хиляди души. Прочее, Александръ отъ скърбъ и мъчнотия затвори се въ шатърътъ и не искаше да излѣзи на вѣнъ; защото не даваше никоя важность на ония нѣща, които бѣше ги извършилъ до тогазъ, ако напримеръ не замѣнваше рѣка Гангъ, а връщанието си щиташе го като знакъ че се е побѣдилъ ужъ. Но, като приятелитѣ умѣстно му говореха, и го утешаваха, а пакъ войската бѣше обиколила вратата та съ викъ и плачъ му се молеше, за то виде най-послѣ той, че нито прѣговарянието заплашване можеха да помогнатъ, и се принуди да се върне, но измайсторимного искусствени нѣща, и измудрува нѣкои софистически нѣща т. е. за да остави въ ония страни едно име между туземцитѣ. Тѣй щото приготви много голѣми оружия, и голѣми ахъри за кониетѣ, и доста